

Castelul Negru

Blackon

Păduri veștejite și ape-înnegrite
Copaci negri și râuri de sânge
Cărări neumblate ce-s reci și pustii
Duhoarea mortii năpădește vâzduhul
Tot peisajul e frumos și gri

Cadavre-s așternute precum un covor
Eu calc peste ele fără a-mi păsa
Asta de-acum va fi eternitatea mea

Stixul curge roșu și încet la vale
Și Caron veghează din neagra sa barcă
Țipete-ascuțite de jale și groază
Oameni chinuiți cerșind după milă
Muzica dulce de pe-acest tărâm
Eu n-aud nimic , ci doar privesc
Nu-mi pare rău, ba chiar zâmbesc
Poate-s nebun, nu prea îmi păsa
Căci doar aici mă simt acasă

Caut un loc, un castel mort
Unde Cel Negru viețuiește
Un castel vechi, mai vechi ca timpul
Împodobit cu măruntaie,cu oseminte și cu jale

Iar acest loc îmi va fi casă
Și-aici voi sta de-acum etern